

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 16C/19/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316201304
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2019:1316201304.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou Mgr. Ivanou Fekete, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., IČO: 31 575 951, so sídlom Hodžova 11, Žilina, proti žalovanej: B. C., nar. XX.XX.XXXX, s pobytom S. XXXX/XA, K., o zaplatenie X.XXX,XX euro s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietla.

II. Žalovaná je povinná v plnom rozsahu nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou zo dňa 27.01.2016 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny v sume X.XXX,XX euro, nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 4,78 euro, úroku z neuhradených splátok do predčasnej splatnosti úveru v sume 273,52 euro, úroku z omeškania z týchto neuhradených splátok v sume 2,41 eura, úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny X.XXX,XX euro od 24.11.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z nezaplatennej istiny v sume 5.846,64 euro a nezaplatených úrokov v sume 273,52 euro od 24.11.2015 do zaplatenia.

2. Žalobca svoj žalobný návrh odôvodnil tým, že dňa 07.04.2015 uzatvoril so žalovanou úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume X XXX euro, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach. Po vyčerpaní úveru žalovaná porušila svoje zmluvné povinnosti, na základe čoho bola listom zo dňa 23.11.2015 vyzvaná na predčasné splatenie poskytnutého úveru do dátumu uvedeného vo výzve. Pohľadávka žalobcu ku dňu predčasného zosplatenia predstavovala sumu 6.187,35 euro a pozostávala z istiny úveru v sume X XXX,XX euro, úrokov v sume 273,52 euro (vyplývajúcich zo zmluvy vo výške 13,90 % ročne do predčasného zosplatenia úveru), úrokov z omeškania v sume 2,41 euro (vo výške 5 % ročne) a poplatkov za poistenie v sume 4,78 euro. Žalovaná po zosplatení úveru neuhradila žalobcovi žiadnu sumu.

3. Súd prvej inštancie vo veci samej rozhodol rozsudkom zo dňa 28.04.2016, č.k.XXC/XX/XXXX-XX tak, že zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny úveru v sume 5 846,64 euro vrátane úroku z omeškania v sume 2,41 euro a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej istiny úveru od 04.12.2015 do zaplatenia, pričom v ostatnej časti, tzn. nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 4,78 euro, úroku z neuhradených splátok do predčasnej splatnosti úveru v sume 273,52 euro, úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny X XXX,XX euro od 24.11.2015 do zaplatenia, nezaplatených úrokov v sume 273,52 eura od 24.11.2015 do zaplatenia a úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy X XXX,XX euro od 24.11.2015 do 03.12.2015, žalobu ako nedôvodnú zamietol.

4. Po posúdení vecí súd dospel k záveru, že medzi stranami sporu vznikol obchodnoprávny záväzkový vzťah, ktorý zahŕňal podstatné znaky zmluvy o úvere, ktorá mala spotrebiteľský charakter, a preto sa na jej úpravu použil aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy o úvere. Vzhľadom k tomu, že predmetná zmluva neobsahovala zákonom predpísanú náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., a to uvedenie výšky, počtu a termínov jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, súd túto zmluvu o úvere považoval podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročnú a bezpoplatkovú, na základe čoho považoval žalobu žalobcu za dôvodnú, len v časti uplatnenej istiny a úrokov z omeškania a preto vo zvyšku žalobu zamietol.

5. Žalobca podal proti zamietajúcej časti predmetného rozsudku odvolanie, ktorým namietal nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie. Konštatoval, že výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú rovnaké a sú určené termínom splatnosti anuitnej splátky, čo platí aj pre údaj o výške splátky. Navyše žalobca ešte pred poskytnutím úveru, ako aj počas trvania zmluvného vzťahu, poskytuje spotrebiteľom výpis z účtu formou amortizačnej tabuľky, ktorá uvádza splátky, ktoré sa majú zaplatiť vrátane lehôt a podmienok ich úhrady. Rovnako tieto informácie poskytuje žalobca aj formou formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere.

6. Odvolací súd o odvolaní rozhodol rozsudkom z 22.05.2019, č.k. 2 L.-XX, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy X.XXX,XX eura od 24.11.2015 do 03.12.2015 potvrdil a v ostatnej napadnutej časti, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Konštatoval, že rozsudok súdu prvej inštancie spočíva na nesprávnom právnom posúdení otázky splnenia náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajúcich z § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. a poukázal na právo žalovanej vyžiadať si bezplatne výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa § 9 ods. 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z.z.. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí uviedol, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. bolo v rozpore článkom 10 ods. 2 Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len „smernica“), podľa ktorého zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia. Na základe uvedeného by sa mali súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovať dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť. Okrem toho odvolací súd odkázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR (3Cdo 146/2017), podľa ktorého nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej-ktorej splátky. Odvolací súd zároveň poznamenal, že žalovaná mala v zmysle § 9 ods. 2 písm. m) zákona č. 129/2010 Z.z. právo bezplatne si vyžiadať výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky. Hoci toto je právo malo byť vyslovene obsiahnuté v zmluve o úvere, jeho absencia nespôsobovala bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Odvolací súd v zmysle § 391 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) súdu prvej inštancie v ďalšom konaní uložil povinnosť zaoberať sa vecnou aj právnou správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov na úroky a poplatky a za týmto účelom v zmysle § 295 CSP vykonať dokazovanie, ktorého výsledky vyhodnotí a posúdi podľa príslušných hmotnoprávnych ustanovení.

7. Žalobca k veci samej ešte uviedol, že zákon č. 129/2010 Z.z. nevyžadoval ako obligatórnu náležitosť zmluvy rozčlenenie splátky úveru na jednotlivé zložky dlhu, čo podložil mnohými rozhodnutiami odvolacích súdov, Najvyššieho súdu SR, ako aj odbornými článkami, pričom zdôraznil, že prípadný odklon súdu od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu SR by neobstál a predstavoval by porušenie princípu právnej istoty.

8. V ďalšom konaní je predmetom sporu len nárok žalobcu na zaplatenie nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 4,78 euro, úroku z neuhradených splátok do predčasnej splatnosti úveru v sume 273,52 euro, úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatených istiny X XXX,XX euro od 24.11.2015 do zaplatenia a nezaplatených úrokov v sume 273,52 eura od 24.11.2015 do zaplatenia, pričom v časti o zaplatenie istiny v sume X XXX,XX eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 24.11.2015 do 03.12.2015, bola vec právoplatne skončená.

9. Súd na opätovné prejednanie veci nariadil na deň 28.11.2019 pojednávanie, na ktoré mali strany sporu doručenie predvolania vykázané riadne a včas. Keďže sa žalobca ospravedlnil a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím veci bez jeho prítomnosti, súd podľa § 180 C.s.p. pojednával v jeho neprítomnosti.

10. Žalovaná k veci samej na pojednávaní uviedla len, že si svoju povinnosť splácať úver uvedomuje a že mesačne môže uhrádzať žalobcovi sumu 20 euro, keďže nemá dosť finančných prostriedkov, má 4 deti, z toho 3 deti školopovinné. Z titulu úveru jej žalobca vyplatil sumu 6 000 eur, pričom žalovaná uhradila žalobcovi len jednu splátku v sume 100 euro. Predmetný úver si zobrala z dôvodu, že potrebovala zabezpečiť bývanie pre deti tým, že opravila starý dom po jej matke, kde teraz s deťmi žije. V čase podpisu zmluvy o úvere predložila žalobcovi pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, avšak mesiac po podpise zmluvy ju vyhodili z práce a neskôr aj z dôvodu práceneschopnosti a aj opakového tehotenstva nepracovala a preto nemala okrem dávok sociálneho zabezpečenia žiadny príjem. V súčasnosti je zamestnaná na dobu určitú v spoločnosti B., R. X. a má príjem do 400 eur mesačne.

11. Súd vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov a to: zmluvy o spotrebiteľskom úvere, všeobecných obchodných podmienok žalobcu, druhej upomienky, výzvy na predčasné splatenie úveru a sadzobníka poplatkov, ako aj výsluchom žalovanej, čím vykonal všetky stranami sporu označené a navrhnuté dôkazy, z ktorých následne vychádzal pri zistení doleuvedeného skutkového stavu. Nakoľko strany sporu nemali na pojednávaní ďalšie návrhy na dokazovanie, pričom po ich záverečných vyjadreniach súd nepovažoval za potrebné vykonať ďalšie dôkazy, súd podľa § 182 C.s.p. vyhlásil dokazovanie za skončené a podľa § 219 ods. 2 druhej vety C.s.p. odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na deň 10.12.2019.

12. Žalobca ako právnická osoba - podnikateľ, podnikajúci v oblasti poskytovania úverov a žalovaná ako fyzická osoba uzatvorili dňa 07.04.2015 zmluvu o úvere (ďalej už len „zmluva“), predmetom ktorej bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej peňažné prostriedky formou splátkového úveru za podmienok uvedených v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy a záväzok žalovanej riadne a včas splácať úver, platiť poplatky súvisiace s úverom uvedené v zmluve, všeobecných obchodných podmienkach a sadzobníku.

13. Zo zmluvy vyplývalo, že:

- výška úveru predstavovala sumu 6 000,- eur;
- druh úveru bola „pôžička“, resp. bezúčelový úver poskytnutý navrhovateľom na splatenie záväzkov žalovanej;
- úrok bol fixný a vo výške 13,90 % ročne;
- poplatok za poskytnutie úveru predstavoval sumu 180,- eur;
- poplatok za poistenie schopnosti splácať úver sumu 2,39 eura mesačne;
- výška splátky predstavovala sumu 97,75 eura;
- termín prvej splátky bol dohodnutý k 20.04.2015 a konečná splatnosť k 20.03.2024;
- počet splátok bol 108, vždy k 20. dňu v mesiaci;
- RPMN predstavovala hodnotu 16,04 %;
- priemerná RPMN ku dňu podpisu zmluvy predstavovala hodnotu 16,16 %;
- celková čiastka splatená odporkyňou predstavovala sumu 10 737,- eur;
- poplatok za upomienku predstavoval sumu 15,- eur a za výzvu na predčasné splatenie úveru sumu 30,- eur;
- žalovaná uzatvorila zmluvu na vlastný účet a zaviazala sa, že prostriedky, ktoré bude používať na zaplatenie pohľadávok žalobcu podľa zmluvy, budú jej vlastníctvom;
- žalobca má právo na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne.

14. Zo zmluvy vyplývalo aj to, že žalovaný mal možnosť vyjadriť či spĺňa, resp. nespĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver, pričom v zmluve bola zaškrtnutá kolónka o tom, že tieto podmienky spĺňa. Následne na to nadväzovalo pristúpenie žalovanej k poisťovnej zmluve uzatvorenej medzi žalobcom a poisťovňou a jej súhlas s poistením v rozsahu, ktorý bol uvedený v bode 1.2 zmluvy, avšak už bez možnosti žalovanej vyjadriť sa či k poisťovnej zmluve pristupuje, resp. či s poistením súhlasí.

15. Podľa vyjadrenia žalovanej pri uzatváraní zmluvy, žalovaná predložila žalobcovi pracovnú zmluvu a z titulu uzatvorenej zmluvy a uhradila žalobcovi sumu 100 euro. Keďže sa s úhradami jednotlivých splátok úveru dostala do omeškania, žalobca ju upomienkou zo dňa 24.09.2015 vyzval na úhradu omeškaných

splátok v celkovej sume 219,61 eura (t.j. minimálne dvoch splátok úveru) a to v lehote do 29.09.2015 a zároveň ju upozornil na možnosť zosplatnenia celého úveru v sume 6 019,92 eura. Žalovaná, aj napriek upomienke žalobcu, dlžné splátky úveru žalobcovi neuhradila, na základe čoho ju žalobca dňa 23.11.2015 vyzval na predčasné splatenie úveru v sume 6 157,35 eura vrátane zaplattenia poplatku za výzvu v sume 30,- eur.

16. Podľa § 261 ods. 6 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom do 30.06.2015 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru, podmienky na udelenie povolenia na poskytovanie spotrebiteľských úverov, podmienky na výkon činnosti veriteľa a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

18. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

Podľa § 2 písm. h) zákona č. 129/2010 Z.z. celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

20. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

21. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Na základe zisteného skutkového stavu považoval súd za nesporné, že žalobca a žalovaná uzavreli v písomnej forme dňa 07.04.2015 zmluvu, ktorá obsahovala podstatné znaky zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá podľa § 261 ods. 4 písm. d) Obchodného zákonníka predstavuje absolútny obchodno-závazkový vzťah, na ktorý sa bez ohľadu na povahu účastníkov pri jeho uzatváraní použil právny režim Obchodného zákonníka, okrem tých práv a povinností, ktoré Obchodný zákonník neupravuje a na ktoré sa v zmysle § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka použil právny režim, resp. právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku (napr. právna úprava spotrebiteľských zmlúv atď.). Vzhľadom na povahu zmluvných strán pri uzatváraní zmluvy, keďže žalobca pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere vystupoval dodávateľom podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalovaná ako spotrebiteľ podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, išlo podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka o spotrebiteľskú zmluvu, na ktorú sa okrem toho aplikoval aj osobitný zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy a upravujúci zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

23. Zmluva uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou musí mať písomnú formu (§ 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.) a obsahovať, okrem všeobecných náležitostí (t.j. v tomto prípade všeobecných náležitostí zmluvy o úvere podľa Obchodného zákonníka), osobitné náležitosti vymedzené v § 9 ods. 2 tohto zákona, správne určenú RPMN v prospech spotrebiteľa, pričom pred jej uzatvorením je veriteľ povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať veriteľom poskytovaný spotrebiteľský úver s tým, že berie hlavne do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, jeho výšku, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (§ 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.). Následne je veriteľ povinný poskytnúť spotrebiteľský úver bezhotovostne. Nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere, absencia niektorých osobitných náležitostí (konkrétne náležitosti uvedené pod písm. a) až l), s), z) a aa) v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.), uvedenie nesprávnej RPMN v neprospech spotrebiteľa, hrubé porušenie povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúcej v posudzovaní schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru finančnými prostriedkami v hotovosti, má podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. za následok taký právny stav, podľa ktorého sa veriteľom poskytnutý úver musí považovať za bezúročný a bezpoplatkový, z čoho vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nebola uzatvorená v písomnej forme, neobsiahla niektorú z vyššie uvedených osobitných náležitostí, obsiahla nesprávnu RPMN v neprospech spotrebiteľa, bola uzatvorená bez predchádzajúceho skúmania schopnosti spotrebiteľa splácať úver alebo finančné prostriedky boli veriteľom vyplatené v hotovosti, môže sa veriteľ v súdnom konaní úspešne domáhať len vrátenia istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru.

24. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd vyslovil v zrušovacom rozhodnutí právny názor, ktorým je súd prvej inštancie podľa § 391 ods. 2 C.s.p. viazaný v tom, že zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a žalovaný obsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia“, ako aj vzhľadom na nespornú skutočnosť, že žalovaná pri podpise zmluvy predložila žalobcovi pracovnú zmluvu, čím si žalobca splnil povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z), súd sa pri svojom opätovnom posúdení dôvodnosti nároku žalobcu zaoberal skúmaním, či nie je daný iný dôvod bezúročnosti, resp. bezpoplatkovosti žalobcom poskytnutého úveru žalovanej v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. (hlavne s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d) tohto zákona),

resp. či niektoré zmluvné dojednania nepredstavujú neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

25. Súd pri opätovnom posúdení predmetnej spotrebiteľskej zmluvy vychádzal z toho, že celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. rozumejú všetky náklady vrátane úrokov, poplatkov akéhokoľvek druhu a aj poistné, pokiaľ spotrebiteľ musel na získanie spotrebiteľského úveru uzatvoriť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby. Podľa názoru súdu poistná zmluva a zmluva o spotrebiteľskom úvere predstavovali podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka od seba vzájomne závislé zmluvy, keďže jediným účelom poistnej zmluvy bolo zabezpečenie schopnosti žalovanej plniť svoj záväzok z titulu zmluvy o úvere, teda zabezpečenie hlavného záväzku žalovanej (predmetu zmluvy o úvere) spočívajúceho vo vrátení poskytnutých peňažných prostriedkov v splátkach spolu s úrokmi, pričom zo samotnej zmluvy o úvere nevyplývala možnosť žalovanej neuzatvoriť takúto poistnú zmluvu a to z dôvodu, že žalovanej nebol poskytnutý priestor na vyjadrenie vôle nepristúpiť k poistnej zmluve a nesúhlasiť s poistením v rozsahu uvedenom v bode 1.2 zmluvy. Hoci žalovaná vyhlásila, že spĺňa podmienky poistenia schopnosti splácať úver podľa poistnej zmluvy, nemožno z takéhoto vyjadrenia dôvodiť aj vôľu žalovanej uzatvoriť predmetnú poistnú zmluvu, ako aj vôľu žalovanej týkajúcu sa súhlasu s rozsahom poistenia. Inak povedané skutočnosť, že subjekt spĺňa podmienky pre uzatvorenie akejkoľvek zmluvy neznamena, že tým súhlasí aj s uzatvorením takejto zmluvy. Na základe uvedeného súd uvádza, že podľa § 52a ods. 2 Občianskeho zákonníka je vznik každej z týchto zmlúv podmienkou vzniku ostatných zmlúv a teda nebolo možné zmluvu o úvere uzatvoriť bez neuzatvorenia poistnej zmluvy. Preto záväzok žalovanej vyplývajúci z poistnej zmluvy v sume 2,39 eura mesačne, je sumou, ktorá musí byť zohľadnená (započítaná) v celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z..

26. Zmluva v rámci údaju o celkovej čiastke, ktorú musela žalovaná zaplatiť, definovanej žalobcom ako súčet výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov žalovanej spojených s úverom, uvádzala sumu 10 737 euro, tzn. že celkové náklady žalovanej predstavovali sumu 4.737 euro (rozdiel celkom zaplatenej sumy žalovanej a sumy poskytnutého úveru), pričom pri použití úverovej kalkulačky súd zistil, že žalobca do celkových nákladov žalovanej započítal len úroky vo výške 13,90 % ročne a jednorazový poplatok za poskytnutie úveru v sume 180 euro, a to bez započítania mesačných poplatkov za poistenie po 2,39 euro. Na základe toho musel súd konštatovať, že výška mesačnej splátky poistného sa nepremietla do údaju o celkových nákladoch žalovanej a preto medzi žalobcom deklarovanými celkovými nákladmi žalovanej v sume 4.737 euro, resp. celkom zaplatenou čiastkou žalovanou v sume 10.737 euro a skutočnými celkovými nákladmi žalovanej v sume 4.995,12 euro, resp. celkom zaplatenou čiastkou žalovanou v sume 10.995,12 euro, vznikol rozdiel v sume 258,12 euro.

27. Od výšky celkových nákladov sa následne odvíja výška ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“). Údaj o výške RPMN je pre spotrebiteľa najdôležitejším indikátorom ceny úveru. Preto nesprávne uvedenie výšky RPMN v zmluve je podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. postihnuté následkom straty práva veriteľa na úroky a akékoľvek iné poplatky z úveru. Údaj o RPMN umožňuje porovnanie výhodnosti úverov/pôžičiek z pohľadu vynaložených nákladov spotrebiteľa na ich splácanie v rámci jedného roka a v tomto smere má dôležitejšiu úlohu ako údaj o výške úrokov, pretože zahŕňa všetky odplaty za poskytnutý úver/pôžičku.

28. V zmysle vyššie zistených skutočných nákladov žalovanej, malo RPMN správne predstavovať výšku 16,62 % a nie ako bolo uvedené v predmetnej zmluve, výšku 16,16 %. A hoci ide matematicky „len“ o drobné pochybenie žalobcu, v prepočte na celkové náklady žalovanej takéto drobné pochybenie žalobcu predstavuje sumu 258,12 euro, ktorú už nemožno považovať za bezvýznamnú. Bez ohľadu na výšku pochybenia žalobcu, žalobca bol povinný žalovanú informovať o skutočnej ročnej percentuálnej miere nákladov, ako aj skutočne vynaložených nákladoch na vrátenie poskytnutého úveru. Ak zmluva neobsahuje skutočný (správny) údaj o RPMN, má rovnaký následok ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený.

29. Na základe toho súd musel skonštatovať, že zmluva obsahovala nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa a keďže takto uvedený údaj RPMN vyvolával domnienku o nižšej „cene“ žalobcom poskytnutého úveru ako bola skutočná „cena“ úveru o 258,12 euro, bolo nutné žalobcom

poskytnutý úver žalovanej považovať podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bezpoplatkov.

30. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti mal súd za to, že žalobca sa mohol úspešne domáhať len vrátenia dlžnej časti istiny úveru vrátane úroku z omeškania, a keďže rozsudkom Okresného súdu Bratislava III č.k. 16C 19/2016-49 zo dňa 28.04.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Co/119/2017-87 zo dňa 22.05.2019 boli tieto nároky žalobcovi už právoplatne priznané, súd vo zvyšnej časti nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 4,78 eura, úroku z neuhradených splátok do predčasnej splatnosti úveru v sume 273,52 eura, úroku vo výške 13,90 % ročne z nezaplatennej istiny 5 846,64 eura od 24.11.2015 do zaplatenia a nezaplatených úrokov v sume 273,52 eura od 24.11.2015 do zaplatenia, žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

31. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s princípom úspechu v konaní podľa § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi ako plne úspešnej strane sporu (keďže bol úspešný v celej časti uplatnenej istiny) priznal podľa § 262 ods. 1 C.s.p. nárok na náhradu trov konania, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd podľa § 262 ods. 1 C.s.p. samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré môže strana sporu podať v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutie na súde, proti ktorému rozhodnutie smeruje (§ 355 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 362 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.